

Arrest

nr. 300 940 van 1 februari 2024
in de zaak RvV X VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: Op zijn gekozen woonplaats bij
advocaat Joséphine PAQUOT
Mont Saint-Martin 22
4000 LIÈGE**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en
Migratie.**

DE VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Senegalese nationaliteit te zijn, op 30 januari 2024 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 21 januari 2024 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13 septies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 januari 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 februari 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van meester A. HAEGEMAN, die loco meester J. PAQUOT verschijnt voor de verzoekende partij en van meester T. SCHREURS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 21 januari 2024 treft verweerder een bijlage 13 septies die dezelfde dag wordt betekend.

Deze bijlage is de bestreden akte.

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

In de nota met opmerkingen kan in fine worden gelezen: *“De bestreden beslissing is minstens impliciet doch zeker opgeheven en heeft geen rechtsgevolgen meer”*.

Verweerder schrijft onder meer het volgende in zijn nota:

“ (...) In onderhavig geval, werd na de kennisgeving van de bestreden beslissing het EURODAC bestand geconsulteerd. Hieruit bleek dat verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming indiende in Frankrijk. De verwerende partij heeft bijgevolg aan verzoekster een beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats om de verantwoordelijke lidstaat te bepalen afgeleverd (x1) op 24.01.2024.

De beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats om de verantwoordelijke lidstaat te bepalen werd genomen in toepassing van artikel 51/5/1, §1, tweede lid, Vreemdelingenwet, in uitvoering van de Dublin III Verordening. De toepassing van de Dublin III Verordening sluit de uitwerking van het terugkeerbesluit uit, reden waarom de bijlage 13septies geen rechtsgevolgen meer kan sorteren.

Een “terugkeerbesluit” is volgens artikel 3, 4 van de Terugkeerrichtlijn de administratieve of rechterlijke beslissing of handeling waarbij wordt vastgesteld dat het verblijf van een onderdaan van een derde land illegaal is of dit illegaal wordt verklaard en een terugkeerverplichting wordt opgelegd of vastgesteld.

Artikel 3, 3 van de Terugkeerrichtlijn definieert de term “terugkeer” als het proces waarbij een onderdaan van een derde land, vrijwillig gevolg gevend aan een terugkeerverplichting of gedwongen, terugkeert naar: zijn land van herkomst, of een land van doorreis overeenkomstig communautaire of bilaterale overnameovereenkomsten of andere regelingen, of een ander derde land waarnaar de betrokken onderdaan van een derde land besluit vrijwillig terug te keren en waar deze wordt toegelaten.

Deze bepaling werd eveneens omgezet in artikel 1, 5 iuncto 1, 6° van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan op grond van artikel 7 van de Vreemdelingenwet geen overdracht gebeuren naar een andere lidstaat.

De thans bestreden beslissing kadert volledig binnen de Terugkeerrichtlijn terwijl de beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats om de verantwoordelijke lidstaat te bepalen 23.01.2024 steunt op artikel 24 van de Dublin III-verordening.

Volgens artikel 24.2 van de Dublin III-verordening “wordt” het verzoek tot terugname van een persoon als bedoeld in artikel 18.1, onder b), c) of d) “zo snel mogelijk ingediend”, “wanneer een lidstaat op het grondgebied waarvan een persoon zich zonder verblijfstitel ophoudt, besluit het Eurodac-systeem te raadplegen [...]”. Uit deze bepaling blijkt dat indien de verweerder zoals in casu besluit het Eurodacsysteem te raadplegen en hij een concreet aanknopingspunt heeft dat verzoeker een beschermingsverzoek heeft ingediend in een lidstaat dat ofwel in behandeling, ofwel ingetrokken dan wel afgesloten is, waardoor de vreemdeling op grond van de Dublin III-verordening aan een andere lidstaat van de Europese Unie zou kunnen worden overgedragen, hij er op dat ogenblik niet voor kan opteren een terugkeerbesluit en een verwijderingsbesluit te nemen in toepassing van de Terugkeerrichtlijn .

De toepassing van de Dublin III-verordening, sluit immers de terugkeer in de zin van de Terugkeerrichtlijn uit.

De tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing is derhalve niet imminent. (...)

Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen wegens onontvankelijk.

De Dublin III verordening prevaleert als lex specialis boven de Terugkeerrichtlijn en de toepassing van de Dublin IIIverordening sluit een terugkeer in de zin van de Terugkeerrichtlijn uit”.

De Raad kan zich aansluiten bij de redenering van de verwerende partij dat de toepassing van de Dublin III-verordening de verwijdering van verzoeker op grond van de Terugkeerrichtlijn uitsluit. Dat de Dublin-III Verordening naderhand van toepassing is geworden, vindt steun in de stukken van het administratief dossier die verweerder in zijn nota aanhaalt.

Partijen zijn het ter terechtzitting over eens dat de bestreden bijlage 13 septies opgeheven en dus geen rechtsgevolgen meer heeft vanaf 26 januari 2024, toen verweerder een verzoek tot terugname richtte aan de Franse autoriteiten op grond van artikel 18.1 (b) van de Dublin-III- Verordening. Uit artikel 24.4, tweede lid van de Dublin III-verordening volgt duidelijk dat vanaf het moment waarop autoriteiten van de ene lidstaat besluiten om een andere lidstaat te verzoeken de betrokkene terug te nemen, *“de regels van Richtlijn 2008/115/EG niet van toepassing [zijn]”*. De Terugkeerrichtlijn, waarbinnen de bestreden bijlage 13 septies zich situeert, is dus niet langer van toepassing. Er is dan ook geen belang meer voor verzoeker om hiervan nog de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen. De bestreden bijlage 13 septies kan wegens haar opheffing op 26 januari 2024 immers niet meer uitgevoerd worden. De loutere omstandigheid dat een administratieve rechtshandeling, die geen uitwerking meer heeft, in het rechtsverkeer aanwezig blijft aangezien ze niet uitdrukkelijk is ingetrokken of opgeheven, verantwoordt niet de schorsing ervan

door de Raad. Decisief hiervoor is immers dat de beslissing de rechtstoestand van de verzoeker nog beïnvloedt, hetgeen in casu niet blijkt (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752). De Raad wijst er voor de volledigheid nog op dat de opheffing van de thans bestreden bijlage 13 septies, eveneens de opheffing inhoudt van het inreisverbod van dezelfde datum dat het accessorium vormt van deze verwijderingsbeslissing (cf. mutatis mutandis RvS 16 december 2014, nr. 229.575).

De vordering is derhalve onontvankelijk bij gebrek aan belang.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één februari tweeduizend vierentwintig door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

mevr. M. HEIRBAUT,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. HEIRBAUT

M. EKKA